

cas del meu neyader admirable
barceloní i del meu Prigant i el cas
ja, del seu pare! És aquest men-
s d'estofats a la catalana, ja
sabeu vostè ^{no} m'heu modat mai
improvisar. Cal anar amb
pura de plom i amb el docu-
ment als dits. I ja està
fet. I així he passat el
meu estiu! Veig que el meu
traballat modest no li veia
a Vostè desagradat, però me
també és llaminera, com
jo mateix, de belles línies
i bells colors.

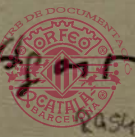
La meua salut és,
gràcies a Déu, bona. M'en-
-veixo.

Barcelon 14 Setembre 1944

Don amic Puigol: Acabo
de llegir la seva carta (amb el
gust i el interès me Vostè ja supo-
saria) i molt contentos. Li tot
seguit, després de donar-li les
gràcies heu sentides pel seu
record.

No vaig rebre la seva
postal del Port de Suert. I
ho sento. Ja sabeu me tot el
meu me o es refereix a Vostè
m'interessa.

No no m'he mogut
enlloc de Barcelona. He
passat un dels mesos d'agost

mes tria'is de la meua vida. Però
vaig ficar-me al cap ena deci-
sió: Terminar el llibre Bramble.

I ... ja està llet i a mans
de l'editor. He dedicat al susdit
treball tota les tardes (5 hores
cada tarda) dels mesos de Juny,
Juliol i Agost. Es tracta
d'un estudi pensat, fet amb
calma i, o més, sentit. Ja
venia com parlo de pintura!
M'he adona permès el
luxe (nom no s'està de res!)
de donar una lliçó d'història
a un crític eminent (magni-
fic escriptor castellà i
meu amic, d'altra banda,

de les nostres coses i molt simpàtic).
Dit ho, repeti' daverament el
que m'he dit sempre: que Haes
foi el primer pintor que a
Espanya donà l'exemple de
dissipar el paisatge acadèmic
portal de pintar el paisatge
viri, històric, del natural.
Ara he: jo provo a dir ho
(i als altres ves que passen
com ell) jo li provo docu-
-mentalment, que, per a el
simpatitzar Ho es
decidi a pintar copiant el
natural ... jo faré temps
en aquí, a Catalunya, ho
faré. I li recordo el

2/
El coll de la camisa em ne estret,
i els pantalons també. Menjo
amb gana. La funció digestiva
es fa meravellósament. Una
màquina perfect. I encara
medem per car i il·luminats per,
per llitres!... Amb tot,
tinc fa 8 dies una preocup-
ció. No se' si és a causa
d'una picada de mosquit,
ni ho sabem al front no
se' pu' que em fa mal. Si
així no pensa anir a menar
el metge. A la nit, els
mosquits em torturen.

També en Tortura,
com a vosaltres, la ciència

guerrera. Lo vau pagar de estò
guanyant la Guerra... Molen
pavels mes per mi lo cos
m'indigna

Ja aniré a miure' l
després del 23. Aniré al seu
can de l'Orfes'

Saludi, li vreu, a la
sua esposa i vosti accepti
l'abraçada cordial d'aquest
dissortat i solitari que
aprovia sempre, tots la
vidas, les infinites atencions
de Vostè'.

F. Clivats

